

РЕШЕНИЕ

№ 2740

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 171 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГАБРИЕЛА Д. ЛАЗАРОВА

при участието на секретаря ПЕТЯ Н. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от ГАБРИЕЛА Д. ЛАЗАРОВА Гражданско дело
№ 202.....1110100164 по описа за 202..... година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 2.....5 ГПК.

Образувано е по искова молба от „Топлофикация София“ ЕАД срещу В. Л. С. и С. Г. С., с която са предявени обективно кумулативно осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД във вр. с чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД срещу всеки един от ответниците.

Ищецът „Топлофикация София“ ЕАД извежда съдебно предявените права при твърдения, че е налице облигационно отношение, възникнало с ответниците въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответниците топлинна енергия, като купувачите не са заплатили дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия, купувачите на топлинна енергия са длъжни да заплащат дължимата цена в 45-дневен срок след датата на публикуване на месечните сметки. Сочи, че ответниците не са изпълнили задължението си за плащане на следните суми: ..... 5.....0 лв. – стойност на доставена от дружеството топлинна енергия в периода 01.05.2018 г. – .....0.04.2020 г., 579,40 лв., представляваща лихва върху главницата за топлинна енергия за периода 15.09.2019 г. – 29.10.2021 г. и лихва за периода от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането за главница, както и сума в размер на 41,84 лв., представляваща цена за извършване на услугата „дялово разпределение“ в периода 01.10.2018 г. – .....0.04.2020 г. и сума в размер на 9,90 лв., представляваща лихва върху главницата за предоставяне на услугата „дялово разпределение“ за периода 01.12.2018 г. – 29.10.2021 г., ведно със законна лихва върху главницата за услугата „дялово разпределение“ от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането. Съобразно изложените фактически твърдения,

ищецът претендира всеки един от ответниците да бъде осъден да плати по ½ от гореописаните суми. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Ответниците - С. Г. С. и В. Л. С., са депозирали писмен отговор в указания законоустановен срок по реда на чл. 1.....1 ГПК. Не оспорват размера на претендираните суми, а основанийето за дължимост на част от претендираната главница и лихви, поради изтекла тригодишна погасителна давност. Направено е искане да не бъдат назначавани поисканите от ищеца експертизи, тъй като възраженията на им са единствено по отношение на изтекла погасителна давност за част от процесните суми, а не относно размера на същите.

Третото лице помагач на страната на ищеца - „тс“ ЕООД, с молба от 1.....11.202..... г. заявява, че дяловото разпределение за процесните период и имот е извършвано в съответствие със законоустановените изисквания и представя документи за осъществено дялово разпределение за процесните период и имот.

Съдът, като обсъди доводите и възраженията на страните и събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По предявените осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150 ЗЕ за главница за неплатена топлинна енергия:

За основателността на обсъжданите искови претенции в тежест на ищеца е да установи, при условията на пълно и главно доказване, кумулативното наличие на следните предпоставки: 1) валидно правоотношение по договор за доставка на топлинна енергия между ищеца и ответниците за процесните период и имот, 2) извършена от ищеца реална доставка на топлинна енергия в твърдения обем през процесния период и на претендираната стойност, ...) изискуемост на задължението за плащане на продажната цена. Липсата на една от предпоставките води до неоснователност на претенцията.

В доказателствена тежест на ответниците е да установят релевираните възражения в депозирания писмен отговор.

При така разпределелната доказателствена тежест, съдът намира, че обсъжданите искови претенции са частично основателни, като съображенията за това са следните:

Първото релевантно по делото обстоятелство касае установяване наличието на облигационно правоотношение между страните за доставка на топлинна енергия.

По аргумент от чл. 15....., ал. 1 ЗЕ в относимата му за спора редакция, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 ЗЕ на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в съответната наредба по чл. 36, ал. 3 ЗЕ.

Съгласно задължителните разяснения, дадени с тълкувателно решение № 2/17.05.2018г. по тълк.д. № 2/2017г. на ОСГК на ВКС, правоотношението по продажба на топлинна енергия за битови нужди е регламентирано от законодателя в специалния ЗЕ като договорно правоотношение, произтичащо от писмен договор, сключен при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) (чл. 150, ал. 1 ЗЕ). Писмената форма на договора не е форма за действителност, а форма за доказване. Съгласно чл. 149 и чл. 150 ЗЕ страна (купувач) по договора за продажба на топлинна енергия за битови нужди е клиентът на топлинна енергия за битови нужди, какъвто е и

„битовият клиент”, който според легалното определение в т. 2а от § 1 ДР ЗЕ (ДВ, бр. 54 от 17.07.2012г.) е клиент, който купува енергия за собствени битови нужди.

Присъединяването на топлофицирани жилищни сгради с изградени инсталации към топлопреносната мрежа, както на заварените от ЗЕ, така и на новоизградените сгради, се извършва въз основа на писмен договор (чл. 138, ал. 1 ЗЕ и чл. 29 - чл. 36 Наредба № 16-334 от 06.04.2007г. за топлоснабдяването) със собствениците или титулярите на вещното право на ползване върху топлоснабдените имоти в сградите, които поради това са посочените от законодателя в чл. 153, ал. 1 ЗЕ клиенти на топлинна енергия за битови нужди, дължащи цената на доставената топлинна енергия по сключения с топлопреносното предприятие договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди при публично известни общи условия. Предоставяйки съгласието си за топлофициране на сградата, собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване са подразбираните клиенти на топлинна енергия за битови нужди, към които са адресирани одобрените от КЕВР публично оповестени общи условия на топлопреносното предприятие. В това си качество на клиенти на топлинна енергия те са страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие с предмет - доставка на топлинна енергия за битови нужди (чл. 153, ал. 1 ЗЕ) и дължат цената на доставената топлинна енергия. Клиенти на топлинна енергия за битови нужди могат да бъдат и правни субекти, различни от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, ако ползват топлоснабдения имот със съгласието на собственика, респективно носителя на вещното право на ползване, за собствени битови нужди, и същевременно са сключили договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за този имот при публично известните общи условия директно с топлопреносното предприятие.

В случая не е спорно и по делото се установява, че сградата, в която се намира процесният имот, е присъединена към топлопреносната мрежа.

За установено по делото от представените писмени доказателства – нотариален акт за учредяване на право на ползване на недвижим имот № 11....., том 2, рег. № 15944, дело № .....02/2008 г. /л. 25 и сл. от делото/, съдът намира и обстоятелството, че ответниците има качеството „клиенти“ на топлинна енергия за процесния период за недвижимия имот, за който е начислена топлинната енергия – ап. ...., находящ се на адрес: град ....., в качеството на вещни ползватели, тъй като по силата на посочения нотариален акт в тяхна полза е учредено вещно право на ползване до края на живота им. За да достигне до този извод, съдът съобрази и представената молба-декларация от ответника за откриване на партида за имота на негово име /л. 27 от делото/.

В обобщение, съдът намира за установено първото правнорелевантно обстоятелство за основателност на обсъжданите искове – наличието на облигационно правоотношение по продажба на топлинна енергия между страните по делото.

Количеството реално доставена топлинна енергия в имота, цената на същата и размера на неплатените суми за главница не са спорни по делото.

От ответниците е релевирано възражение за изтекла погасителна давност по отношение на част от претендираната сума.

По аргумент от разпоредбата на чл. 114, ал. 1 ЗЗД, давността започва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. Изискуемостта на задължението за плащане на стойността на доставена топлинна енергия е поставена в зависимост от настъпване на падежа, определен в общите условия. В случая за процесния период са приложими общите условия в сила в сила от 12.08.2016 г. Съгласно чл. ...., ал. 1 от Общите условия в сила от 2016 г., клиентите са длъжни да заплащат

дължимите суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Следователно, задълженията за заплащане на месечните начислени суми са установени като срочни, като същите са изпълними от издаване на фактурата за периода на съответното задължение, и изискуеми след изтичане на определен срок след това (45 дни след това).

Предвид характера на задължението, като такова за периодично плащане, съобразно обобщените в тълкувателно решение № ..... от 18.05.2012 г. по т. д. .... /2011 г. на ОСГТК на ВКС белези, приложим е специалният тригодишен давностен срок по чл. 111, б. „в“ ЗЗД. Съгласно чл. 116, б. „б“, предл. 1 ЗЗД, давността се прекъсва с предявяване на иск, а съгласно чл. 115, ал. 1, б. „ж“ ЗЗД – спира да тече докато трае съдебното производство относно вземането. В конкретния случай при съпоставка на датата, на която е депозирана исковата молба – 04.01.2020..... г., и началната дата на исковия период – 01.05.2018 г., съдът намира, че погасени по давност са вземанията, чиято изискуемост е настъпила преди 04.01.2020 г. По-конкретно, не са погасени по давност вземанията за периода 01.11.2019 г. /вземането е станало изискуемо през месец януари, 2020 г./ – .....04.2020 г. По реда на чл. 162 ГПК съдът установи, че цената на доставената топлинна енергия за процесния период възлиза на сума в общ размер на 1 64.....,95 лв.

В обобщение, предвид изложеното, исковата претенция за главница за неплатена топлинна енергия следва да бъде уважена срещу всеки ответник за сума в размер на 821,97 лв. и за периода 01.11.2019 г. – .....04.2020 г., като следва да бъде отхвърлена за горницата на уважения до пълния предявен размер, както и за периода 01.05.2018 г. – .....0.10.2019 г.

По предявените икове за главница за услугата „дялово разпределение“ за процесните период и имот:

За основателността на иска следва да се установи от ищеца, че през процесния период ФДР е извършила услугата дялово разпределение в процесния имот, поради което в тежест на ответниците е възникнало задължение за плащане на дължимото възнаграждение. При така разпределената доказателствена тежест, съдът намира, че искът е основателен. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл. 22, ал. 1 от Общите условия на ищеца от 2016 г. дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на чл. 61 и сл. от НТ или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите в СЕС, като съгласно ал. 2 на чл. 22 от ОУ клиентите заплащат на продавача стойността на услугата „дялово разпределение“, извършвана от избрания от тях търговец. Ето защо, ищецът е материалноправно легитимиран да получи претендираното възнаграждение за дялово разпределение.

В случая, от събраните по делото писмени доказателства – договори с „тс“ ЕООД за извършване на услугата „дялово разпределение“ от 22.06.2017 г. и от 0.....06.2020 г. /л. 9 и сл. от делото/ се установява, че през процесния период е бил сключен договор за дялово разпределение с лице, регистрирано по реда на чл. 1.....9а от ЗЕ, и че тази услуга е реално извършвана от него. За това свидетелстват и представените от третото лице-помагач документи за извършено дялово разпределение.

Установява се и че дължимата цена за извършената услуга за дялово разпределение за процесния период и имот е в размер на претендирания от 41,84 лв. –размера на същата не е и спорен между страните. Вземането за плащането ѝ не е погасено по давност, тъй като няма характера на периодично плащане. Предвид изложеното, исковите претенции срещу всеки един от ответниците за плащане на

възнаграждение за дялово разпределение, следва да бъдат уважени изцяло.

По предявените осъдителни иски с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Основателността на исовете с посоченото правно основание предполага кумулативното наличие на следните предпоставки: 1) наличие на главен дълг и 2) забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от страните.

По отношение на релевиращия период приложими са Общите условия за продажба на топлинна енергия „Топлофикация София“ ЕАД на битови клиенти в град София, в сила от 12.08.2016 г. Съгласно чл. ...., ал. 2 от същите, клиентите са длъжни да заплащат стойността на фактурата по чл. ....2, ал. 2 и ..... за потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, в 45 - дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. В чл. ...., ал. 4 от същите Общи условия е предвидено, че продавачът начислява обезщетение за забава в размер на законната лихва само за задълженията по чл. ....2, ал. 2 и ал. ...., ако не са заплатени в срока по ал. 2. Следователно, предвид наличието на уговорен срок за плащане, задължението за заплащане на обезщетение за забава възниква при реализиране на условието – неплащане на задълженията по общата фактура в срока по чл. ...., ал. 2 ОУ. Основата, върху която се изчислява лихвата е неплатената част от реално дължимата сума, а именно неплатената част от задълженията по общата фактура. Ето защо, купувачът дължи лихва за забава само върху сумата по окончателната фактура за отчетния период. Тъй като срокът за плащане на задълженията по общите фактури е определен в Общи условия от 2016 г. /чл. ...., ал. 2/, то не е необходима покана, за да бъдат поставени ответниците в забава /арг. от чл. 84, ал. 1 ЗЗД/.

По аргумент от чл. 119 ЗЗД, с погасяването на главното вземане по давност се погасяват и акцесорните вземания, произтичащи от него. В процесния случай, съобразно изложените по-горе съображения, претендираните главници за периода 01.05.2018 г. – .....0.10.2019 г. са погасени по давност, съответно погасени по давност са и претендираните вземания за обезщетение за забава във връзка с тях. Предвид изложеното и след извършени изчисления с помощта на лихвен калкулатор по реда на чл. 162 ГПК, съдът намира предявения иск за мораторна лихва, начислена върху претендираната главница за топлинна енергия е основателен за сума в размер на общо 187,22 лв. за периода 15.09.2020 г. – 29.10.2021 г., поради което следва да бъде отхвърлен за разликата над уважения до пълния претендиран размер от 579,40 лв., и за периода до 15.09.2020 г.

Искът за сумата от 09,09 лв., представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за дялово разпределение, начислена за периода от 01.12.2018 г. – 29.10.2021 г., следва да се отхвърли изцяло, като неоснователен по следните съображения:

Макар по делото да се установи наличието на главен дълг – главница за неплатена услуга „дялово разпределение“, не е доказана втората предпоставка за уважаване на иска, а именно – моментът, от който ответниците са изпаднали в забава за погасяването на процесната сума. Това е така, тъй като по делото не са ангажирани от ищеца доказателства, от които да се установява какъв е бил уговореният срок за плащане на услугата „дялово разпределение“, за да може да се определи от кой момент ответниците са изпаднали в забава в погасяването на процесната сума за дялово разпределение, респективно ако не е бил уговорен такъв срок, то не са ангажирани от ищеца доказателства за отправена и получена покана от ответника /арг. от чл. 84, ал. 2 ЗЗД/.

По разноските:

При този изход на спора право на възнаграждение имат както ищеца, така и ответника. Ищецът претендира разноски за искомето в размер на 242,88 лв. – държавна такса Претендира и юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя в размер на 100 лв. по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съобразно изхода на спора, ответниците следва да бъдат осъдени да платят на ищеца разноски в общ размер на 109,..... лв. – държавна такса, и 45,01 лв. – юрисконсултско възнаграждение, съразмерно с уважената част от исковете.

С оглед изхода на спора, ищецът следва да бъде осъден да плати на ответниците адвокатски хонорар в размер на .....85,04 лв., съобразно отхвърлената част от предявените искове. Релевираното от него възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК е неоснователно, тъй като размера на уговорения и платен от ответниците адвокатски хонорар е под предвидения в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимален размер към датата на сключване на договора за правна защита и съдействие – 16.0.....202..... г.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. Г. С., с ЕГН *****, с адрес: град ....., да плати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК: ....., със седалище в град София и адрес на управление: ....., следните суми:

- на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ, сумата от **821,97 лв.** – главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода 01.11.2019 г. – .....0.04.2020 г., доставена в топлоснабден имот – апартамент № ..... в град ....., ведно със законна лихва от 04.01.202..... г. до окончателното изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска разликата над уважения размер до пълния претендиран размер от 1 765,15 лв. и за периода 01.05.2018 г. – .....0.10.2019 г.;

- на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, сумата от **9.....,61 лева** – мораторна лихва за забава, начислена върху присъдената главница за топлинна енергия, за периода от 15.09.2020 г. – 29.10.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер до претендирания от 289,70 лв., и за периода 15.09.2019 г. – 14.09.2020 г.;

- на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ, сумата от **20,92 лв.** – главница за услугата „дялово разпределение“ за периода от м.10.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва от 04.01.202..... г. до окончателното изплащане на вземането, осъществена във връзка с горепосочения недвижим имот с абонатен № .....

ОСЪЖДА В. Л. С., с ЕГН *****, с адрес: град ....., да плати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК: ....., със седалище в град София и адрес на управление: ....., следните суми:

- на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ, сумата от **821,97 лв.** – главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода 01.11.2019 г. – .....0.04.2020 г., доставена в топлоснабден имот – апартамент № ..... в град ....., с абонатен № ....., ведно със законна лихва от 04.01.202..... г. до окончателното изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска

разликата над уважения размер до пълния претендиран размер от 1 765,15 лв. и за периода 01.05.2018 г. – .....0.10.2019 г.;

- на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, сумата от **9.....,61 лева** – мораторна лихва за забава, начислена върху присъдената главница за топлинна енергия, за периода от 15.09.2020 г. – 29.10.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер до претендирания от 289,70 лв., и за периода 15.09.2019 г. – 14.09.2020 г.;

- на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ, сумата от **20,92 лв.** – главница за услугата „дялово разпределение” за периода от м.10.2018 г. до м.04.2020 г., ведно със законната лихва от 04.01.202..... г. до окончателното изплащане на вземането, осъществена във връзка с горепосочения недвижим имот с абонатен № .....

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Топлофикация София“ ЕАД срещу В. Л. С., с ЕГН *****, и С. Г. С., с ЕГН *****, и двамата с адрес: град ....., осъдителни искове с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за плащане от всеки от тях по ½ от сумата в размер на 9,09 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.12.2018 г. до 29.10.2021 г., начислена върху претендираната главница в общ размер на 41,84 лв. за услуга „дялово разпределение” за периода м.10.2018 г. – м.4.2020 г. в топлоснабдения имот с абонатен номер ....., като неоснователни.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, В. Л. С., с ЕГН *****, и С. Г. С., с ЕГН *****, и двамата с адрес: град ....., да платят на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК: ....., със седалище в град София и адрес на управление: ....., разноски в общ размер на 109,..... лв. – държавна такса, и 45,01 лв. - юрисконсултско възнаграждение, съразмерно с уважената част от исковите.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК: ....., със седалище в град София и адрес на управление: ....., да плати на В. Л. С., с ЕГН *****, и С. Г. С., с ЕГН *****, и двамата с адрес: град ....., сума в размер на .....85,04 лв. – платен адвокатски хонорар, съразмерно с отхвърлената част от исковите.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „тс“ ЕООД като трето лице – помагач на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____